

רע"פ 2190/17 - יניב גלבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
רע"פ 2190/17

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: יניב גלבר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק עפ"ג 17-01-1930 שניתן ביום 2.3.2017 על ידי כבוד השופטים: ר' שפירא (סג"נ, כתוארו אז), ב' טאובר, ות' נאות-פרי

בשם המבקש: עו"ד אנס דיראוי
בשם המשיבה: עו"ד ארז בן-ארויה

החלטה

בקשה זו הועברה לטיפול בעת האחרונה.

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים: ר' שפירא (סג"נ, כתוארו אז), ב' טאובר ות' נאות פרי) ב-עפ"ג 17-01-1930 מיום 2.3.2017, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת ר' לאופר חסון) ב-ת"פ 15-05-30416 מיום 14.9.2016.

למען שלמות התמונה יצוין כי ביום 9.3.2017, הורה בית משפט זה על עיכוב עונש המאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות, שהושת על המבקש, עד להחלטה אחרת.

רקע

2. לפי עובדות כתב האישום, ביום 12.5.2015 המבקש גידל בדירה 143 שתילים של סם מסוג קנבוס במשקל

עמוד 1

7.25 קילו (נטו) והחזיק בדירה ציוד ואביזרים לשם כך.

3. המבקש הורשע על פי הודאתו ביום 25.6.2015 בעבירה של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים).

4. בגזר הדין נקבע כי המתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. בית המשפט עמד על כך שהמבקש בן 34, ללא עבר פלילי, הביע חרטה על מעשיו, שינה את אורחות חייו, שומר על נקיין מסמים ומצוי בהליך שיקומי וכן כי תסקירי שירות המבחן בעניינו היו חיוביים.

5. בית משפט חרג ממתחם ענישה וגזר על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; צו מבחן למשך שנה וחצי; 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים כל עבירה, מסוג פשע, לפי פקודת הסמים וקנס בסך 5,000 ש"ח, או 4 חודשי מאסר תחתיו.

6. ביום 2.3.2017 דחה בית המשפט המחוזי את הערעור בקובעו, כי העונש שהושת על המבקש מאזן באופן ראוי בין חומרת העבירה ובין מכלול נסיבותיו האישיות של המבקש. ביתר פירוט, נקבע כי מתחם העונש שנקבע בעניינו של המבקש עומד באמות המידה של מתחמי ענישה בעבירות שבהן הורשע וכי בנסיבות העניין לא ניתן לומר כי עונשו של המבקש חורג בצורה קיצונית מהענישה הראויה והמקובלת באופן המצדיק התערבות. עוד נקבע כי לא נפל פגם בהחלטת בית משפט השלום שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן והודגש כי בית המשפט החליט לחרוג ממתחם הענישה שקבע בשים לב להמלצת שירות המבחן.

בנוסף, נקבע כי נפל פגם באופן שבו נרשם גזר הדין, משנשמטה ממנו התייחסות לתקופת מעצרו של המבקש, הן מאחורי סורג ובריה והן בפיקוח אלקטרוני. אולם, נוכח התוצאה הסופית של גזר הדין, אין מקום להתערב בו.

על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הוגשה הבקשה שלפני.

טענות הצדדים

7. לטענת המבקש, בית המשפט שגה בכך שלא ייחס את המשקל הראוי לנסיבות הייחודיות בעניינו של המבקש, ובכללן התמכרותו לסמים כרקע לביצוע העבירה, הליך השיקום בו הוא מצוי והעדר עבר פלילי, ובכך סטה מהוראות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. עוד טען כי בית משפט השלום שגה בכך שלא הביא בשיקוליו את תקופת מעצרו של המבקש, הכוללת 13 ימי מעצר מאחורי סורג ובריה וארבע חודשי מעצר באיזוק אלקטרוני. עוד נטען כי חומרת עונשו של המבקש פוגעת בתחושת הצדק ומצדיקה התערבות בית המשפט בגלגול שלישי.

8. עמדת המשיבה היא כי דין הבקשה להידחות, באשר היא ממוקדת כל כולה בעניינו הפרטני של המבקש ובחומרת העונש שהושת עליו ואינה מגלה עילה למתן ערעור ב"גלגול שלישי". מה גם, שבקשת רשות הערעור של המבקש היא מקצה שיפורים לטענותיו בערעור. בנוסף, טענה המשיבה כי דין הבקשה להידחות גם לגופה וכי בנסיבות

עמוד 2

העניין הוטל על המבקש עונש מקל וכי צדקו הערכאות דלמטה בכך שלא אימצו את המלצת שירות המבחן, אלא איזנו את שיקולי השיקום עם יתר שיקולי הענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה, בחומר שצורף לה, ובתגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה - משפטית או ציבורית - בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)) או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). הבקשה שלפני אינה עומדת באמות מידה אלו.

11. השגותיו של המבקש ממוקדות רובן ככולן בחומרת העונש שנגזר עליו. כידוע, רשות ערעור שעניינה חומרת העונש תינתן רק במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות העניין (רע"פ 2239/16 בוטפיקה נ' מדינת ישראל (23.3.2016); רע"פ 8987/16 אבו חסין נ' מדינת ישראל (21.11.2016)). ואין הדבר כך בענייננו. **העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת במקרים דומים באופן המצדיק מתן רשות ערעור (ראו והשוו: רע"פ 8237/15 בן זקן נ' מדינת ישראל (2.2.2015); רע"פ 314/16 בן צבי נ' מדינת ישראל (22.2.2016)).**

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה.

12. **למעלה מן הצורך, אציין כי גם לגופם של דברים - דין הבקשה להידחות. מאמציו של המבקש להשתלב בהליך טיפולי הובאו בחשבון, ואף שימשו להצדקת הסטייה לקולא ממתחם העונש שקבע בית משפט המשפט השלום. בצד האמור, הובאה בחשבון חומרת העבירה בה הורשע המבקש. כמו כן, בית המשפט המחוזי נתן דעתו לכך שבית משפט השלום לא התייחס בגזר הדין לתקופות המעצר של המבקש אך קבע כי אין בכך כדי לשנות את הקביעה כי גזר הדין ראוי ומאזן בין חומרת העבירה בה המבקש הורשע לבין מכלול נסיבותיו האישיות. בנסיבות העניין, אינני מוצא טעם טוב להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.**

13. נוכח כל האמור, הבקשה נדחית. עיכוב הביצוע עליו הורה בית משפט זה מיום 9.3.2017, מבוטל בזאת. המבקש יתייצב בפני הממונה על עבודות השירות, שבתחנת משטרת טבריה, ביום 3.7.2018 שעה 10:00, על מנת שהממונה יקבע את מקום ומועד תחילת עבודות השירות שהושתו על המבקש.

עותק מהחלטה זו יומצא לממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, י"ח באייר התשע"ח (3.5.2018).

שׁוֹפֵט
